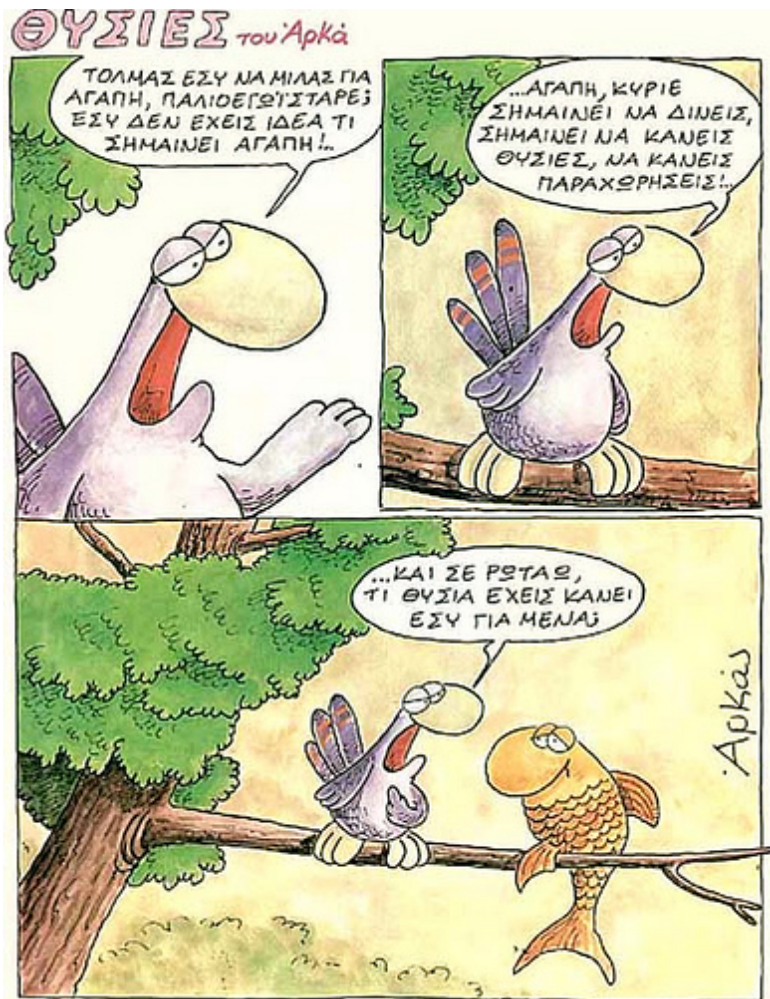

ΘΥΣΙΑ ΣΗΜΕΡΑ ΕΙΝΑΙ

Στα αρχαία χρόνια θυσία σήμαινε η προσφορά λατρευτικού χαρακτήρα σε θεότητα. Με την πάροδο των αιώνων τα έθιμα και οι παραδόσεις έχουν αλλάξει με αποτέλεσμα να αλλάξει και η έννοια της λέξης. Σήμερα θυσία είναι η στέρηση υλικών ή ηθικών αγαθών ή ενδεχομένως η προσφορά και της ίδιας της ζωής για την επίτευξη ανιδιοτελούς σκοπού

Το γιοφύρι της Άρτας

Σαράντα πέντε μάστοροι κι εξήντα μαθητάδες
γιοφύρι εθεμέλιωναν στην Άρτας το ποτάμι.
Ολημερίς το χτίζανε, το βράδυ εγκρεμιζόταν.
Μοιριολογούν οι μάστοροι και κλαιν οι μαθητάδες:
"Αλοίμονο στους κόπους μας, κρίμα στις δούλεψές μας,

ολημερίς να χτίζουμε το βράδυ να γκρεμιέται."
Πουλάκι εδιάβη κι έκατσε αντίκρυ στό ποτάμι,
δεν εκελάηδε σαν πουλί, μηδέ σαν χηλιδόνι,
παρά εκελάηδε κι έλεγε ανθρωπινή λαλίτσα:
"Αν δε στοιχειώσετε άνθρωπο, γιοφύρι δε στεριώνει,
και μη στοιχειώσετε ορφανό, μη ξένο, μη διαβάτη,
παρά του πρωτομάστορα την όμορφη γυναίκα,
που έρχεται αργά τ' αποταχύ και πάρωρα το γιόμα."

Τ' άκουσ' ο πρωτομάστορας και του θανάτου πέφτει.
Πιάνει, μηνάει της λυγερής με το πουλί τ' αηδόνι:
Αργά ντυθεί, αργά αλλαχτεί, αργά να πάει το γιόμα,
αργά να πάει και να διαβεί της Άρτας το γιοφύρι.
Και το πουλι παράκουσε κι αλλιώς επήγε κι είπε:
"Γοργά ντύσου, γοργά άλλαξε, γοργά να πας το γιόμα,
γοργά να πας και να διαβείς της Άρτας το γιοφύρι."
Να τηνε κι εξαναφανεν από την άσπρην στράτα.
Την είδ' ο πρωτομάστορας, ραγίζεται η καρδιά του.
Από μακριά τους χαιρετά κι από κοντά τους λέει:
"Γειά σας, χαρά σας, μάστοροι και σεις οι μαθητάδες,
μα τι έχει ο πρωτομάστορας και είναι βαργιομισμένος;
"Το δαχτυλίδι το 'πεσε στην πρώτη την καμάρα,
και ποιος να μπει, και ποιος να βγει, το δαχτυλίδι νά 'βρει;"
"Μάστορα, μην πικραίνεσαι κι εγώ να πά σ' το φέρω,
εγώ να μπω, κι εγώ να βγω, το δαχτυλίδι νά 'βρω."
Μηδέ καλά εκατέβηκε, μηδέ στη μέση επήγε,
"Τράβα, καλέ μ' τον άλυσο, τράβα την αλυσίδα
τι όλον τον κόσμο ανάγειρα και τίποτες δεν ήβρα."

Ένας πηχάει με το μυστρί κι άλλος με τον ασβέστη,
παίρνει κι ο πρωτομάστορας και ρίχνει μέγα λίθο.
"Αλίμονο στη μοίρα μας, κρίμα στο ριζικό μας!
Τρεις αδελφάδες ήμαστε, κι οι τρεις κακογραμμένες,
η μια 'χτισε το Δούναβη, κι η άλλη τον Αφράτη
κι εγώ η πλιό στερνότερη της Άρτας το γιοφύρι.
Ως τρέμει το καρυόφυλλο, να τρέμει το γιοφύρι,
κι ως πέφτουν τα δεντρόφυλλα, να πέφτουν οι διαβάτες."

"Κόρη, το λόγον άλλαξε κι άλλη κατάρα δώσε,
πο 'χεις μονάκριβο αδελφό, μη λάχει και περάσει."
Κι αυτή το λόγον άλλαζε κι άλλη κατάρα δίνει:
"Αν τρέμουν τ' άγρια βουνά, να τρέμει το γιοφύρι,
κι αν πέφτουν τ' άγρια πουλιά, να πέφτουν οι διαβάτες,
τί έχω αδελφό στην ξενιτιά, μη λάχει και περάσει.

Σε αυτή την περίπτωση η θυσία υπαγορεύεται από τρίτο πρόσωπο.
Στη συγκεκριμένη περίπτωση από εξωκοσμικό στοιχείο και απαιτεί
τον θάνατο ενός προσώπου.

Στην περίπτωση της Αντιγόνης, η επιλογή είναι δική της. Λόγω της
πίστης της στους άγραφους νόμους διακινδυνεύει την ίδια της τη
ζωή

Στην σημερινή εποχή δεν απαιτείται μόνο η θυσία ζώων αλλά και η
στέρηση προνομίων, πολυτέλειας, ελευθερίας , δικαιωμάτων και
επιλογών προκειμένου να υποστηρίξουμε κάτι ή κάποιον που
αγαπάμε είτε πρόκειται για το δικό του καλό είτε για το κοινό
καλό.

After the Earthquake had subsided, when the rescuers reached the ruins of a young woman's house, they saw her dead body through the cracks. But her pose was somehow strange that she knelt on her knees like a person was worshipping; her body was leaning forward, and her two hands were supporting by an object. The collapsed house had crashed her back and her head.

With so many difficulties, the leader of the rescuer team put his hand through a narrow gap on the wall to reach the woman's body. He was hoping that this woman could be still alive. However, the cold and stiff body told him that she had passed away for sure.

He and the rest of the team left this house and were going to search the next collapsed building. For some reasons, the team leader was driven by a compelling force to go back to the ruin house of the dead woman. Again, he knelt down and used his hand through the narrow cracks to search the little space under the dead body. Suddenly, he screamed with excitement, "A child! There is a child! "

The whole team worked together; carefully they removed the piles of ruined objects around the dead woman. There was a 3 months old little boy wrapped in a flowery blanket under his mother's dead body. Obviously, the woman had made an ultimate sacrifice for saving her son. When her house was falling, she used her body to make a cover to protect her son. The little boy was still sleeping peacefully when the team leader picked him up.

The medical doctor came quickly to exam the little boy. After he opened the blanket, he saw a cell phone inside the blanket. There was a text message on the screen. It said, "If you can survive, you must remember that I love you." This cell phone was passing around from one hand to another. Every body that read the message wept. "If you can survive, you must remember that I love you." Such is the mother's love for her child!!

<https://www.google.gr/url?sa=t&rct=j&q=tien%20an%20men&source=web&cd=3&sqi=2&ved=0CDQQtwlwAg&url=http%3A>

https://www.youtube.com/watch%3Fv%3DHxaqkzuGuM8&ei=3w7BUOUd8ZHRBZyegcAH&usg=AFQjCNG-th5o_6jRQlk279FjSmlarVwxnw&sig2=2ErlgWPY03A81dCFCGnQGg

Θυσία αποκαλούμε κάθε μεγάλη(παραπάνω παραδείγματα) ή μικρή(όπως αυτό που ακκολουθεί) κίνηση που κάνουμε βγαίνοντας από τον εαυτό μας για το καλό ενός άλλου.

Θυσία είναι ακόμα και όταν οι γονείς θυσιάζουν τον ελεύθερο χρόνο τους για να βοηθήσουν τα παιδιά τους στα μαθήματα οι σε άλλες δραστηριότητες

Δέδες Γεράσιμος Γ5